

**Správa o prerokovaní tretej periodickej správy Slovenskej republiky k
Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach (ICCPR) a návrh
zodpovedných subjektov za realizáciu odporúčaní obsiahnutých v Záverečnom
stanovisku Výboru pre ľudské práva**

V dňoch 16. – 17. marca 2011 sa v sídle organizácie OSN v New Yorku počas 101. zasadnutia (11.3. - 1.4. 2011) Výboru pre ľudské práva (ďalej „Výbor“) uskutočnila obhajoba 3. periodickej správy Slovenskej republiky podľa čl. 40 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. Správa pokrývala obdobie od novembra 2001 do decembra 2008 a bola predložená Výboru, ako aj Vysokiej komisárke OSN pre ľudské práva 25. júna 2009.

Členmi delegácie Slovenskej republiky boli p. Miloš Koterec (vedúci delegácie, Stály predstaviteľ Slovenskej republiky pri OSN v New Yorku), splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity p. Miroslav Pollák, zástupcovia MZV SR, MV SR, ÚV SR, MŠVVaŠ SR, MZ SR a Stálej misie SR pri OSN v New Yorku.

V úvodnom slove vedúci delegácie uviedol, že Slovenská republika v posudzovanom období dosiahla podstatný pokrok v implementácii občianskych a politických práv a predstavil prijaté legislatívne, inštitucionálne a procedurálne mechanizmy na ochranu týchto práv, ktoré sú v súlade s najvyššími európskymi štandardmi. Blok otázok zo strany členov Výboru bol zameraný prioritne na problematiku uplatňovania paktu vo vnútroštátnej legislatíve a jurisdikcii, na konkrétne kroky prijaté na zmenu Ústavy SR, ktorá by udeľovala Ústavnému súdu Slovenskej republiky právomoc rozhodovania vo veciach medzinárodných zmlúv a v úlohe vlády pri šírení povedomia o pakte medzi obyvateľstvom.

Podstatná pozornosť bola venovaná rómskej problematike, menovite otázke sterilizácií rómskych žien, pričom bola zo strany niektorých členov Výboru vyjadrená nadmerná frustrácia nad podľa nich nedostatočným riešením tohto problému. Delegácia bola požiadaná vysvetliť prijatý koncept tzv. „informovaného súhlasu“, či bola vytvorená špeciálna nezávislá komisia, ktorá prešetrila vzniknuté prípady a či došlo k odškodneniu uznaných obetí. Otázky sa sústredili na zistenie výsledkov prijatých opatrení proti rasisticky motivovaným činom a existenciu štatistik, ktoré by dokazovali ich úspešnosť. Ďalej sa členovia Výboru zaujímali o diskrimináciu rómskych žiakov a ich umiestňovanie do špeciálnych škôl.

Členov Výboru tiež zaujímal nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. októbra 2005 o súlade § 8 ods. 8 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou, ktorý označil pozitívnu diskrimináciu časti občanov za protiústavnú.

Výbor sa tiež zaujímal o postavenie žien v spoločnosti, o dostatočnej informovanosti o ich právach, ktoré sú garantované v pakte a o ich zastúpení vo vedúcich pozíciách. Niektorí členovia Výboru vyjadrili uznanie nad prijatými opatreniami v boji proti násiliu na ženách. Zároveň požadovali detailnejšie vysvetlenie tzv. „sekundárnej viktimizácie“, ako aj opatrení na ochranu obetí násilia v kontexte dávania súhlasu na začatie trestného stíhania.

Členovia Výboru sa tiež zaujímali o problematiku znásilňovania v manželstve, pričom poukazovali na nízky výskyt hlásených znásilnení v praxi. Ďalšou oblasťou skúmania bola téma rodovej rovnosti, kde sa členovia Výboru zaoberali súborom zákonov prijatých Slovenskou republikou na elimináciu diskriminácie na základe sexuálnej orientácie, vrátane trestného postihu páchatel'ov.

Výbor otvoril problematiku Slovenského národného strediska pre ľudské práva (ďalej „stredisko“) a jeho právomocí a kľúčových úloh. Konštatoval, že jeho zloženie nezaručuje a neodráža pomerné zastúpenie občianskej spoločnosti, nepredkladá pravidelné správy Národnej rade SR, nepodiel'a sa na procese prijímania legislatívy, nemá finančnú nezávislosť atď. V centre pozornosti bola najmä mediačná úloha strediska, členovia Výboru sa zaujímali

o to, nakoľko občania využívajú mediáciu, a či dochádza k odškodňovaniu. Rovnako Výbor požiadal o poskytnutie informácii o vzťahu a prepojení strediska s úradom Verejného ochrancu práv Slovenskej republiky.

Členovia delegácie Slovenskej republiky odpovedali na položené otázky vecne a komplexne. V dodatočných otázkach sa Výbor opätovne vrátil k problému sterilizácie žien, keď členka Výboru požadovala informáciu o výsledkoch vyšetrovania sterilizácií, ktoré prebehlo v rokoch 1997-2002, v kontexte podozrenia z „genocídy“.

Druhý rokovací deň sa členovia Výboru zaoberali predovšetkým problematikou nediskriminácie a oslobodenia od týrania a mučenia, konkrétne, aké rozsudky boli udelené desiatim príslušníkom Policajného zboru (ďalej „PZ“), ktorí boli obvinení zo zneužitia právomocí verejného činiteľa (prípady šikanovania maloletých rómskych detí príslušníkmi PZ SR v Košiciach) a aké odškodné bolo priznané obetiam tohto rasisticky motivovaného činu.

Viacerých členov Výboru zaujímala problematika predbežného zadržania osôb. Konkrétne sa venovali otázkam priznanej lekárskej starostlivosti zadržaným, kedy a za akých podmienok majú nárok na právneho zástupcu, dĺžky zadržania, na základe čoho sa pohybuje v rozmedzí od 24-72 hodín, a kto o tomto zadržaní rozhoduje.

Značná pozornosť bola venovaná téme práv dieťaťa, aplikácií telesných trestov, v akej miere boli zakázané, a či Slovenská republika uvažuje o tom, že by telesné tresty zakázala explicitne vo všetkých oblastiach a na všetkých úrovniach. Členov Výboru zaujímalo, v akom pomere sa na pripravovaní periodickej správy podieľali zástupcovia menšinových skupín a mimovládneho sektora.

Blok otázok a odpovedí za slovenskú delegáciu ukončil Stály predstaviteľ p. M. Koterec svojim záverečným slovom, v ktorom vyjadril presvedčenie, že zasadnutie predstavuje veľmi účinný a pomocný nástroj pri hodnotení dodržiavania ľudských práv na Slovensku. Zdôraznil, že slovenská vláda bude venovať mimoriadnu pozornosť záverečným odporúčaniam zo strany členov Výboru.

Predsedička Výboru poďakovala delegácii za konštruktívny dialóg a ocenila snahy a prijaté kroky vlády na posilnenie dodržiavania ľudských práv na Slovensku. Zdôraznila, že problematika rómskej menšiny zostáva v Slovenskej republike najzávažnejšou oblasťou v ktorej dochádza k porušovaniu ľudských práv. Upozornila, že niektoré legislatívne zmeny nie sú dostatočné. Výbor zostáva naďalej znepokojený v otázkach rasového násillia, obzvlášť trestného stíhania a trestania páchatel'ov, postupu príslušníkov PZ SR pri zadržaní páchatel'ov a nálezu Ústavného súdu SR z 18. októbra 2005 o súlade § 8 ods. 8 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou v kontexte rozhodnutia o protiústavnosti pozitívnej diskriminácie.

NEREVIDOVANÁ VERZIAUrčenie: všeobecné,
29. marca 2011

Originál: angličtina

Výbor pre ľudské práva
Sto prvé zasadnutie

New York, 14. marec -1. apríl 2011

Posudzovanie správ predložených zmluvnými štátmi podľa článku 40 paktu**Záverečné pripomienky Výboru pre ľudské práva****Slovensko**

1. Výbor preskúmal tretiu periodickú správu Slovenskej republiky (CCPR/C/SVK/3) na svojom 2778. a 2779. zasadnutí (CCPR/C/SR.2778 a CCPR/C/SR.2779), ktoré sa konali dňa 16. a 17. marca 2011. Na svojom 2793. a 2794. zasadnutí (CCPR/C/SR.2793 a CCPR/C/SR.2794), ktoré sa konali dňa 28. marca 2011, prijal nasledujúce záverečné pripomienky.

A. Úvod

2. Výbor uvítal predloženie tretej periodickej správy Slovenskej republiky a informácií v nej uvedených. Oceňuje príležitosť obnoviť konštruktívny dialóg s daným zmluvným štátom o opatreniach, ktoré zmluvný štát v sledovanom období podnikol na implementáciu ustanovení paktu. Výbor vyjadruje zmluvnému štátu svoju vďačnosť za písomné odpovede (CCPR/SVK/Q/3/Add.1) na zoznam otázok, ktoré boli doplnené ústnymi odpoveďami delegácie, ako aj za písomné doplňujúce informácie.

B. Pozitívne aspekty

3. Výbor víta nasledujúce legislatívne a inštitucionálne kroky zmluvného štátu:

(i) prijatie zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon),

(ii) novela zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorou sa zrušili vojenské súdy a ktorá nadobudla účinnosť 1. apríla 2009,

(iii) prijatie nariadenia MV SR č. 64/2008 „o postupe v oblasti boja proti prejavom extrémizmu a o postupe v oblasti boja proti diváckemu násiliu“, ktoré nadobudlo účinnosť 1. septembra 2008 a

(iv) vytvorenie Rady pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť.

4. Výbor víta skutočnosť, že zmluvný štát ratifikoval nasledujúce medzinárodné zmluvy:

(a) Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím z roku 2006,

(b) Opčný protokol k Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, 2006,

(c) Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa a obchodovaní s deťmi, detskej prostitúcii a detskej pornografii, 2000 a

(d) Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa o účasti detí v ozbrojených konfliktoch, 2000.

C. Hlavné problematické oblasti a odporúčania

5. Výbor síce berie na vedomie záväzok zmluvného štátu novelizovať zákon o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva (SNSLP) s cieľom posilniť jeho právomoci napríklad v oblasti podávania správ o otázkach týkajúcich sa ľudských práv na národnej úrovni zákonodarcovi, no obáva sa, že SNSLP má obmedzený mandát a nezávislosť a že mu neboli poskytnuté adekvátne prostriedky na výkon jeho funkcií. Výbor preto s poľutovaním konštatuje, že SNSLP nevyhovuje štandardom stanoveným Parížskymi princípmi (uznesenie Valného zhromaždenia č. 48/134) (čl. 2).

Zmluvný štát by mal revidovať zákon o zriadení SNSLP tak, aby rozšíril jeho mandát a schopnosť účinne podporovať a monitorovať ochranu ľudských práv. Zmluvný štát by tiež mal podniknúť konkrétne opatrenia na zabezpečenie adekvátnych finančných prostriedkov a ľudských zdrojov pre SNSLP, v súlade s Parížskymi princípmi (príloha k uzneseniu Valného zhromaždenia č. 48/134).

Zodpovedný subjekt: PPV pre ľudské práva a národnostné menšiny

6. Berúc na vedomie, že medzinárodné ľudskoprávne dohovory, ktoré zmluvný štát ratifikoval a vyhlásil, sú nadradené národnej legislatíve, Výbor je znepokojený skutočnosťou, že od vyhodnotenia predchádzajúcej správy zmluvného štátu nebolo pred národnými súdmi uplatnené žiadne z ustanovení paktu (čl. 2).

Zmluvný štát by mal prijať primerané opatrenia na zvýšenie povedomia o pakte medzi sudcami, právnikmi a prokurátormi, s cieľom zabezpečiť, aby národné súdy brali jeho ustanovenia do úvahy. V tomto smere by zmluvný štát mal prijať účinné opatrenia na zabezpečenie informovanosti o pakte v zmluvnom štáte.

Zodpovedný subjekt: MS SR

7. Hoci Výbor oceňuje snahu zmluvného štátu o návrh zákona, ktorý by Ústavnému súdu udelil právomoc rozhodovať o kompatibilite národnej legislatívy s medzinárodnými dohovormi, Výbor podotýka, že tento návrh nebol schválený vo forme zákona (čl. 2).

Výbor zmluvnému štátu odporúča zabezpečiť schválenie takéhoto návrhu v podobe zákona, aby sa poskytol prostriedok nápravy osobám, ktoré tvrdia, že ich práva boli porušené v dôsledku nekompatibility ustanovení národnej legislatívy s medzinárodnými dohovormi, ktoré zmluvný štát ratifikoval.

Zodpovedný subjekt: MS SR

8. I keď Výbor víta snahu zmluvného štátu o stíhanie príslušníkov orgánov činných v trestnom konaní dopúšťajúcich sa rasovo motivovaných útokov, najmä na Rómov, Výbor si je vedomý, že správy o rasovo motivovaných útokoch pretrvávajú a obeť nie sú adekvátne odškodňované (čl. 2 a 27).

Zmluvný štát by mal posilniť svoje úsilie v boji proti rasovo motivovaným útokom páchaným príslušníkmi orgánov činných v trestnom konaní najmä na Rómoch, a to okrem iného poskytovaním zvláštnych školení pre príslušníkov orgánov činných v trestnom konaní, ktoré budú zamerané na rešpektovanie ľudských práv a toleranciu rozmanitosti. Zmluvný štát by tiež mal posilniť svoju snahu o zabezpečenie, aby boli policajní príslušníci, ktorí sú podozriví zo spáchania týchto činov, podrobení dôkladnému vyšetrovaniu a stíhaniu, aby boli v prípade usvedčenia náležite potrestaní a aby boli obeť adekvátne odškodnené.

Zodpovedný subjekt: MV SR, MS SR

9. Výbor síce oceňuje snahu zmluvného štátu o ochranu práv osôb, ktorým bol udelený azyl a postavenie utečenca, no je znepokojený pomalým tempom ich spoločenskej integrácie, ktoré im sťažuje prístup k zamestnaniu, vzdelávaniu, bývaniu a zdravotnej starostlivosti (čl. 2 a 26).

Zmluvný štát by mal prijať konkrétne opatrenia na podporu integrácie osôb, ktorým bol udelený azyl a postavenie utečenca, v zmluvnom štáte, s cieľom zabezpečiť im rovnocenný prístup k zamestnaniu, vzdelávaniu, bývaniu a zdravotnej starostlivosti. V tomto smere by mal zmluvný štát zabezpečiť, aby bol prístup k zamestnaniu nediskriminačný a aby náboroví pracovníci v súkromnom i verejnom sektore rešpektovali zásadu rovnosti a nediskriminácie.

Zodpovedný subjekt: MV SR, MPSVaR, MK SR, MŠVVaŠ, MDVaRR, MZ SR

10. Hoci Výbor víta prijatie Národného akčného plánu rodovej rovnosti na roky 2010 – 2013 a údaje o zastúpení žien vo verejnom sektore, so znepokojením konštatuje, že ženy majú vo verejnom i súkromnom sektore slabé zastúpenie, najmä v rozhodovacích pozíciách. Výbor vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že zmluvný štát mu neposkytol informácie o zastúpení žien v súkromnom sektore (čl. 2, 3 a 26).

Zmluvný štát by mal posilniť svoju snahu o zvýšenie zastúpenia žien vo verejnom i súkromnom sektore, a ak je to potrebné, prijať vhodné dočasné vyrovnávacie opatrenia na implementáciu ustanovení paktu. Výbor vyzýva zmluvný štát, aby vo svojej najbližšej periodickej správe uviedol rozčlenené štatistické údaje o zastúpení žien v súkromnom sektore.

Zodpovedný subjekt: MPSVaR

11. I keď Výbor berie na vedomie prijatie Národného akčného plánu na prevenciu a elimináciu násilia páchaného na ženách na roky 2009 – 2012, je znepokojený pretrvávajúcimi správami o rodovo podmienenom násilí v zmluvnom štáte, ako aj nízkou mierou oznamovania týchto prípadov polícii (čl. 3 a 7).

Zmluvný štát by mal prijať konkrétne opatrenia na prevenciu a riešenie rodovo podmieneného násilia vo všetkých jeho podobách a prejavoch. V tomto smere by mal zmluvný štát zlepšiť metódy výskumu a zberu údajov, aby bolo možné zistiť rozsah tohto problému, jeho príčiny a dôsledky pre ženy. Zmluvný štát by mal podporovať nahlasovanie prípadov domáceho násilia jeho obeťami. Zároveň by mal zabezpečiť, aby boli takéto prípady dôkladne prešetrené, aby boli páchatelia stíhaní, aby im bol v prípade usvedčenia udelený náležitý trest a aby boli obeť adekvátne odškodnené.

Zodpovedný subjekt: MPSVaR, Štatistický úrad SR, MV SR, MS SR

12. Hoci Výbor berie na vedomie skutočnosť, že platné znenie zákona č. 300/2005 Z. z. trestný zákon (v znení neskorších predpisov) umožňuje stíhať a trestať týranie detí a zlé zaobchádzanie s nimi, vyjadruje obavu v súvislosti s prípustnosťou telesných trestov v domácnosti, kde sú naďalej tradične akceptované a praktizované rodičmi a opatrovníkmi ako forma výchovy (čl. 7 a 24).

Zmluvný štát by mal prijať praktické kroky na zamedzenie telesných trestov v každom prostredí. Ako alternatívu k telesným trestom by mal podporovať nenásilné formy výchovy a mal by realizovať informačné kampane pre verejnosť s cieľom zvyšovať povedomie o nepriaznivých dôsledkoch telesných trestov.

Zodpovedný subjekt: MPSVaR

13. Hoci Výbor víta vyšetrowanie vo veci nútených sterilizácií rómskych žien, ako aj prijatie zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa ustanovuje inštitút informovaného súhlasu, je znepokojený úzkym zameraním vyšetrowania a nedostatkom informácií o konkrétnych opatreniach na elimináciu nútenej sterilizácie, ku ktorej údajne stále dochádza (čl. 7 a 26).

Zmluvný štát by mal prijať potrebné opatrenia na monitorovanie uplatňovania zákona č. 576/2004 Z. z. s cieľom zabezpečiť dodržiavanie všetkých postupov pri získavaní úplného a informovaného súhlasu žien (najmä Rómok), ktoré majú záujem o sterilizačné služby v zdravotníckych zariadeniach. V tomto smere by mal zmluvný štát zaviesť pre zdravotníckych pracovníkov osobitné školenia zamerané na zvyšovanie povedomia o nepriaznivých dôsledkoch nútenej sterilizácie.

Zodpovedný subjekt: MZ SR, MPSVaR

14. I keď Výbor oceňuje existenciu odboru inšpekčnej služby v rámci sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR, ktorej úlohou je vyšetrowanie trestných činov páchaných príslušníkmi Policajného zboru, obáva sa, že odbor inšpekčnej služby nie je celkom nezávislý, keďže sťažnosti na policajtov vyšetruje policajný vyšetrowateľ. Výbor tiež znepokojujú pretrvávajúce správy o zlom zaobchádzaní príslušníkov orgánov činných v trestnom konaní so zadržanými osobami (čl. 7 a 10).

Zmluvný štát by mal prijať primerané opatrenia na posilnenie odboru inšpekčnej služby v rámci sekcie kontroly a inšpekčnej služby, s cieľom zabezpečiť jeho nezávislosť pri vyšetrovaní prípadov údajného porušenia povinností policajtov. V tomto kontexte by zmluvný štát mal zabezpečiť, aby boli príslušníci orgánov činných v trestnom konaní naďalej školení v oblasti týrania a zlého zaobchádzania, a to integráciou Istanbulskeho protokolu z roku 1999 (Príručka pre účinné vyšetrovanie a dokumentáciu mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania) do všetkých vzdelávacích programov príslušníkov orgánov činných v trestnom konaní. Zmluvný štát by tak mal zabezpečiť, aby boli obvinenia z týrania a zlého zaobchádzania účinne vyšetrené, aby boli údajní páchatelia stíhaní, aby im bol v prípade usvedčenia udelený náležitý trest a aby boli obeť adekvátne odškodnené.

Zodpovedný subjekt: MV SR, MS SR

15. Hoci Výbor berie na vedomie zákaz nútenej vojenskej služby zakotvený v ústave zmluvného štátu, ako aj uznanie práva jednotlivca na uplatnenie výhrady svedomia vo vzťahu k vojenskej službe, je znepokojený tým, že nie je dostatočne jasné, či jednotlivec má právo na výhradu svedomia aj v prípade, ak k takejto výhrade dospeje v priebehu výkonu vojenskej služby (čl. 18).

Výbor nabáda zmluvný štát, aby prostredníctvom potrebných opatrení zabezpečil, aby sa v legislatíve jednoznačne uvádzalo, že jednotlivci majú právo na uplatnenie výhrady svedomia aj počas výkonu vojenskej služby.

Zodpovedný subjekt: MO SR

16. Výbor síce berie na vedomie skutočnosť, že zmluvný štát prijal Strednodobú koncepciu rozvoja rómskej národnostnej menšiny: solidarita – integrita – inklúzia 2008 – 2013 a že bola zvolená prvá rómska starostka, no napriek tomu je znepokojený pretrvávajúcimi stereotypmi a rozsiahlym vylúčením Rómov vo viacerých oblastiach, ako je napríklad vzdelávanie, bývanie, zdravotná starostlivosť a účasť na politickom živote. (čl. 2, 26 a 27)

Zmluvný štát by mal posilniť svoje úsilie o elimináciu stereotypov a všeobecne rozšírených negatívnych postojov voči rómskej populácii, okrem iného zintenzívnením osvetových kampaní propagujúcich toleranciu a rešpektovanie rozmanitosti. Zmluvný štát by tiež mal prijať opatrenia na podporu dostupnosti príležitostí a služieb vo všetkých oblastiach a na všetkých úrovniach, využívajúc pozitívnu diskrimináciu na riešenie existujúcich nerovností.

Zodpovedný subjekt: MPSVaR, PPV pre ľudské práva a národnostné menšiny

17. Výbor pripomína svoje prechádzajúce záverečné pripomienky (CCPR/CO/78/SVK ods. 18) a je znepokojený neustálymi správami o *de facto* segregácii rómskych detí v sektore školstva. Výbor je tiež znepokojený neustálymi správami o umiestňovaní rómskych detí do špeciálnych tried určených pre žiakov s mentálnym postihnutím bez toho, aby boli riadne medicínsky vyšetrené ich mentálne schopnosti (čl. 26 a 27).

Zmluvný štát by mal prijať okamžité kroky na elimináciu segregácie rómskych detí v školskom systéme, a to zabezpečením, aby sa umiestňovanie do škôl vykonávalo individuálne a aby nebolo ovplyvnené etnickou príslušnosťou dieťaťa. Okrem toho by zmluvný štát mal prijať konkrétne kroky s cieľom zabezpečiť, aby o umiestnení všetkých detí (vrátane rómskych) do špeciálnych tried nebolo možné rozhodnúť bez nezávislého medicínskeho vyšetrenia, alebo len na základe schopností dieťaťa.

Zodpovedný subjekt: MŠVVaŠ

18. Zmluvný štát by mal zabezpečiť informovanie o pakte, oboch jeho opčných protokoloch, znení tretej periodickej správy, písomných odpovediach poskytnutých v rámci odpovede na zoznam otázok vypracovaný Výborom, ako aj týchto záverečných pripomienkach, s cieľom zvyšovať povedomie súdnych, legislatívnych a správnych orgánov, občianskej spoločnosti a mimovládnych organizácií pôsobiacich v danej krajine, ale i širokej verejnosti. Výbor tiež odporúča preloženie správy a záverečných pripomienok do všetkých úradných jazykov zmluvného štátu. Okrem toho Výbor žiada zmluvný štát, aby pri príprave svojej štvrtej periodickej správy v rozsiahlej miere spolupracoval s občianskou spoločnosťou a mimovládnyimi organizáciami.

Zodpovedný subjekt: MZV SR v spolupráci s ďalšími kompetentnými rezortmi

19. V súlade s pravidlom č. 71 ods. 5 rokovacieho poriadku Výboru by mal zmluvný štát poskytnúť v priebehu jedného roka relevantné informácie týkajúce sa implementácie odporúčaní Výboru uvedených vyššie v ods. 7, 8 a 13.

Zodpovedný subjekt: MZV SR v spolupráci s ďalšími kompetentnými rezortmi

20. Výbor žiada zmluvný štát, aby vo svojej nasledujúcej periodickej správe, ktorej termínom predloženia je 1. apríl 2015, poskytol konkrétne a aktuálne informácie o všetkých odporúčaníach a o implementácii paktu ako celku.

Zodpovedný subjekt: MZV SR v spolupráci s ďalšími kompetentnými rezortmi